

saadanne Steder vil være en hel Del, der søger hen til andre Amter, hvor Jorden er lettere at komme i Besiddelse af end paa deres Hjemsted. Paa den Maade ønsker man jo heller ikke at stavnsbinde Befolkningen, at den ikke skulde kunne vandre fra det ene Amt ind i det andet og faa Jord, hvor den er billigere end paa deres Hjemsted.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte sin Forbavselse over, at jeg havde nævnt Summen 3 Mill. Kr. til Oprettelse af Husmandsbrug næste Aar, og gik derefter ud fra, at det ogsaa var min Mening, at der skulde bruges 1 Mill. Kr. til Tillægslaan til næste Aar. Det ærede Medlem har ikke Ret til at gøre dette Regnestykke, thi hvis der bliver brugt 1 Mill. Kr. til Tillægslaan til næste Aar, og Flertallets Ændringsforslag gaar igennem, vil der ikke blive 3 Mill. Kr. til Oprettelse af Husmandsbrug, men kun 2,750,000 Kr.

Angaaende de Tillægslaan, som der ogsaa blev talt om fra anden Side, skal jeg kun sige dette, at i al Almindelighed gælder det lige saa meget om at skabe bedre Vilkaar for de bestaaende Husmandsbrug, hvor disse ere oprettede i Henhold til tidligere Love og have vist sig at være ufyldstgørende, som at oprette nye. For mange af de nævnte Brug maa der bygges nye Huse, og det gælder da om, at de blive saa gode, som de efter Loven kunne blive. Om der ogsaa skal anvendes 1 Mill. Kr. til Tillægslaan til næste Aar, kan jeg naturligvis ikke vide noget om, da jeg ikke ved, hvorledes Andragenderne komme til at foreligge. Men at dette skulde være imod Loven, maa jeg bestemt protestere imod, da Loven forudsætter, at der kan anvendes indtil 1 Million dertil.

Der er faldet nogle Ytringer om, at Underændringsforslaget bragte os Retfærdigheden nærmere end den bestaaende Fordelingsmaade. Dette maa jeg bestride. Jeg tror, at Forslaget gaar lige saa langt ud i modsat Retning som det nuværende Forhold. Jeg haaber derfor, at det skal kunne lykkes os i Overensstemmelse med den bestaaende Lov at finde en Vej, som kan tilfredsstille til alle Sider. Det hedder ganske vist i Loven, at Fordelingen væsentlig skal finde Sted i Forhold til de indkomne Andragender, men Ordet „væsentlig“ tillader jo dog — det haaber jeg, at vi kunne være enige om — at afvige fra absolut at følge Regelen.

Jeg skal vedblivende anbefale ærede

Medlemmer at stemme mod de foreslaaede Ændringsforslag.

la Cour: Den højtærede Minister nævnedes, at jeg havde været med i Udvalget i Fjor. (*Landbrugsministeren*: Det sagde jeg ikke). Ja, men saa forstod jeg det saaledes — og altsaa, jeg stemte for Loven. Men den højtærede Minister vil dog kunne se, at siden i Fjor er vor finansielle Situation bleven betydelig vanskeligere. Vi se nu klarere, at vi hvert Aar faa et stort Deficit, det er særlig gaaet op for os i Aar, og det kan derfor gerne være, at vi, hvis Lovforslaget var kommet i Aar i Stedet for i Fjor, havde taget mindre blidt paa det. Den højtærede Minister mente, at jeg maatte have samlet en Masse Penge sammen, og at mine Livsvilkaar maatte være meget gode, da jeg mente, at Arbejderne let maatte kunne samle saa mange Penge sammen. Jeg vil i den Anledning spørge den højtærede Minister, som dog ikke har ganske lidet Kendskab til Forholdene paa Landet, om Lønningerne der ikke i de sidste 15 Aar ere fordoblede. Enhver, som kender Forholdene, tror jeg, vil indrømme det. Folk ville altsaa nu have ganske anderledes let ved at samle Penge sammen end tidligere, naar de blot ville vise Økonomi.

Saa siger den højtærede Minister: Jeg er overbevist om, at de Laan, vi yde — for det er stadigvæk billige Laan og ganske vist ikke Gaver —, ville give gode Renter i den danske Statskasse. Jeg gads, hvorledes det skulde gaa til, naar Staten udlaaner Penge til 3 pCt., og naar det i Aar oplyses paa Finansloven, at de Obligationer, som udstedes til 3 pCt., kunne vi kun faa 75 pCt. for. Vi laane altsaa af vor Kapital ud til 3 pCt., skønt vi selv ikke kunne faa Penge under 3 $\frac{1}{4}$ eller maaske 4 pCt., og efter nogen Tids Forløb begynde vi saa at forlange Afdrag paa $\frac{1}{2}$ pCt. — naar vi regne med hele Summen —, og jeg kan derfor ikke indse andet, end at Statskassen, som laaner disse Penge ud, selv kommer til at amortisere dem. Det tror jeg, at den højtærede Minister vil komme til at indrømme mig Rigtigheden af.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (*la Cour*) indrømmer altsaa, at han ikke har stemt imod Lovforslaget i Fjor, da det var til Forhandling. Saa vare vi altsaa enige om dette Lovforslag i Fjor, og det er først i Aar, vi ere begyndte at blive